

عراق یک ویتنام دومی برای امریکا

عساکر امریکایی

در تاریکیهای شب فرار کردند!

دستاوردهای «بوش پسر» پس از هفت سال جنگ تباه کن در عراق

به تاریخ (۲۰ مارچ ۲۰۰۳) امریکا به کمک انگلستان و تعداد دیگری از کشورهای جهان به کشور عراق حمله یی تحت نام «آزادی عراق» را آغاز کردند. این هفت سال جنگ (انتقام بوش پدر از بی احترامی صدام در مقابل وی) به قیمت جان حد اقل یک میلیون و پنجمصد هزار (بنابرفته های منابع مختلف) انسان بیگناه، بی خانمان شدن بیش از ۲ میلیون و زخمی شدن بیش از ۳ میلیون عراقی تمام شد. در مقابل باعث کشته شدن ۴۵۰۰ و معیوب شدن ۳۰ هزار سرباز امریکایی شده است. ولی هیچگونه آثاری از سلاح کشتار جمعی در کشور عراق به دست نیام، دموکراسی صادر نگردید و هیچگونه دست آوردی به جز از خون و نابودی نداشت.

مختصری در باره تاریخچه کویت: بررسیهای تاریخی بیانگر این است که کویت در طول تاریخ همواره جزوی از امپراطوری عثمانی و قسمتی از ایالت بصره عراق بوده است تا اینکه طی قراردادی به تاریخ ۲۹ جون ۱۹۱۳ بین بریتانیا و امپراتور عثمانی، کویت به عنوان ایالت خودمختار در چارچوب امپراطوری عثمانی شناخته شد و حاکم کویت يك مامور عثمانی انتخاب گردید.

نکته مهم در این قرارداد عدم اعطای استقلال کامل به کویت بود و در چارچوب این قرارداد خودمختاری کویت با حاکمی به عنوان مامور دولت عثمانی به رسمیت شناخته شد. کشور عراق در طول دوران استعمار انگلستان به دلیل ظلم و ستم استعمارگران بهای زیادی را پرداخته است، ولی بدترین خیانت استعمارگر پیر (انگلستان) به مردم عراق جدا کردن يك بخش بسیار مهم از لحاظ اقتصادی و استراتژیک از خاک عراق بود.

در حال حاضر علاوه بر از دست دادن منابع سرشار نفت کویت بر اثر جدا شدن این سرزمین از خاک مادری خود «عراق» توسط انگلستان، دسترسی کشور عراق به آبهای آزاد نیز محدود شده است. هم اکنون کشور عراق به دلیل داشتن ساحل بسیار کم در خلیج فارس و عمق بسیار کم منطقه ساحلی عراق عملاً دسترسی چندانی به دریاهای آزاد ندارد.

براساس دلایل فوق، عراق هیچگاه زیر بار این اقدام ظالمانه دولت انگلستان مبنی بر جدا کردن يك بخش استراتژیک از خاک کشورش نرفته و علاوه بر به رسمیت نشناختن آن، در طی هشتاد سال اخیر بارها جهت بازگرداندن کویت به خاک کشور عراق اقدام نموده است.

نکته بسیار مهم اینکه اندیشه حاکمیت عراق بر کویت مطلبی نیست که صرف توسط دولتهای این کشور از زمان جدا شدن کویت از عراق مطرح شده باشد، بل که این باور که کویت جزئی از خاک عراق بوده و طی قراردادهای ظالمانه توسط استعمارگر پیر (انگلستان) از این کشور جدا شده، به شدت در بین مردم عراق رواج دارد و اکثر مردم این کشور کویت را جزئی از خاک عراق می دانند.

صدام حسین در ماه اگست سال ۱۹۹۰ بالای کویت حمله نمود و آن را به تصرف خویش در آورد که در مقابل امریکا در جنوری سال ۱۹۹۱ در همکاری با همپیمانانش کشورهای:

- امریکا: ۵۷۵،۰۰۰ سرباز

- عربستان سعودی: ۵۲،۰۰۰ سرباز

- ترکیه: ۵۰،۰۰۰ سرباز

- بریتانیا: ۴۳،۰۰۰ سرباز

- مصر: ۳۵،۰۰۰ سرباز

- سوریه: ۱۶،۰۰۰ سرباز

- فرانسه: ۱۴،۶۳۳ سرباز

- کویت: ۷،۰۰۰ سرباز

- پاکستان: ۵،۵۰۰ سرباز

- کانادا: ۴،۵۰۰ سرباز

- هسپانیا: ۳،۰۰۰ سرباز

- امارات متحده عربي: ۲,۰۰۰ سرباز
- مراکش: ۲,۰۰۰ سرباز
- بنگلادش: ۲,۰۰۰ سرباز
- عُمان: ۹۵۰ سرباز
- نایجریا: ۵۰۰ سرباز
- بحرین: ۲۰۰ سرباز
- سینیگال: ۲۰۰ سرباز
- چکسلواکی: ۲۰۰ سرباز
- هالنند: ۲۰۰ سرباز
- هندوراس: ۱۵۰ سرباز

مشارکاً بنابر فیصله نامهٔ شورای امنیت عراق را از کویت خارج و گوشمالی درد انگیزی دادند.

نیروهای مشارک نظامی حمله کننده بالای کشور عراق، اکثریت منابع زیرزمینی و اقتصادی کشور عراق را از طریق هوا بمباردمان کردند.

تصویری از بزرگراه عراق و کویت در حمله اول امریکا بر عراق

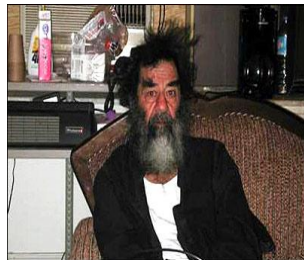
شورای امنیت بعد از اخراج عراق از کویت، تحریمهای اقتصادی را بالای عراق تحمیل کرد که از سال ۱۹۹۱ به بعد، وضع اقتصادی و اجتماعی عراق رو به وخامت میرفت.

از یکطرف جنگ هشت ساله با ایران، بعد حمله بالای عراق و در اخیر شکست و تحریمها همه و همه دست به دست هم داده، عراق را به پرتگاه نابودی نزدیک ساخت.

در یازدهم سپتامبر بوش پسر رسماً اعلام کرد: هر جنگی که علیه تروریسم صورت بگیرد و باعث نابودی صدام نگردد ناقص خواهد بود!

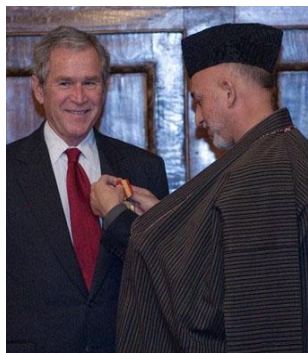
«ژاک شیراک» رئیس جمهوری اسبق فرانسه در گفتگویی ضبط شده با نویسنده فرانسوی به نام «جان کلود موریس»، بخشی از اسرار تجاوز آمریکا به عراق را برملاء کرده و می گوید که، وی در اوایل سال ۲۰۰۳ میلادی تماس تلفنی از بوش پسر دریافت کرد که از آن شگفت زده شد. به گفته شیراک: «بوش پسر از وی خواسته بود که با الحاق ارتش فرانسه به نیروهای ائتلاف علیه عراق موافقت کند و توجیه این درخواست خود را از بین بردن آخرین لانه های یاجوج و ماجوج دانسته و مدعی شده است که آنها اکنون در خاورمیانه در نزدیک شهر قدیمی بابل مخفی شده اند و این امر را اعتقادی و اجرای آن را وظیفه الهی مقدسی دانسته است که پیشبینیهای تورات و انجیل بر آن تأکید کرده است.»

همان بود که تحت بهانه های مختلف آمریکا بدون فیصله و تصمیم ملل متحد در همنوایی با کشورهای انگلستان، استرالیا، دنمارک، پولند، چک و تعدادی از کشورهای دیگر اروپایی و آسیایی که کمکهای مالی و نظامی با نیروهای امریکایی داشتند، به تاریخ (۲۰ ماه مارچ ۲۰۰۳) برای بار دوم حمله مرگبار زمینی و هوایی را بالای خاک عراق سازمان دادند.

صدام حسین بعد از دستگیری وی توسط نیروهای امریکایی

تا به حال هفت سال از این جنگ خانمانسوز میگذرد و به جز از کشتار وحشیانه میلیونها انسان بیگناه در عراق دیگر هیچگونه دست آوردی نداشته است.

و به این لینک انترنیتی لطفاً نگاه کنید که محترم کرزی چی دست آوردی دارد از حمله بوش به کشور که مدال افتخار را به سینه اش میکوبد.

http://gooya-denmark.blogspot.com/2009/09/blog-post_3663.html

بارک اوباما رئیس جمهور امریکا قبل از رسیدن به پُست ریاست جمهوری در سال ۲۰۰۸ در مبارزات انتخاباتی خویش، یکی از وعده هایی را که به مردم امریکا داده بود، ختم حمله نظامی امریکا به عراق بود که باید در سال ۲۰۱۰ سربازان امریکایی به کشور خویش برگردند.

در صحبتی که بارک اوبا به روز ۲ شنبه ۲ اگست ۲۰۱۰ در شهر اتلانتا با معلولین جنگی داشت، ابراز کرد که: «در حدود ۵۰ تا ۶۰ هزار عساکر امریکایی از عراق به زودی به کشور باز میگردند و بقیه صرف به حیث مشاورنظامی و آموزشی سربازان عراقی، تا سال ۲۰۱۱ در عراق باقی خواهند ماند و الی ختم سال ۲۰۱۱ از کشور عراق کاملاً خارج خواهند شد.»

بنابر آن قرار شد که شب چهار شنبه بر جمعه مؤرخ ۲۰/۱۹ اگست ۲۰۱۰ در تاریکیهای شب به تعداد پنجاه هزار سرباز امریکایی سرحد بین عراق و کویت را عبور و داخل خاک کویت

گردند. بدینصورت نصف عساکر امریکایی خاک عراق را ترک و بقیه در حدود شصت هزار عساکر، تا ختم سال ۲۰۱۱ به اصطلاح بعد از آموزش تعلیمات نظامی قوت‌های عراقی، خاک آن کشور را ترک خواهند نمود!

نظامیان امریکا در عراق، به جز از کشتار مردم بیگناه و از دست دادن سربازان امریکایی بدون هیچگونه دست آوردی مانند ویتنام خاک عراق را ترک کردند! یگانه دست آوردی که امریکا دارد، گرفتن انتقام «بوش پدر» توسط پسر مذهبی وی «بوش پسر» است از صدام بس، که از جانب خداوند به او الهام شده بود که باید صدام نابود شود!؟

جنرال عراقی «بابکر زیباری»، رئیس قوت‌های مشترک در عراق، هشدار داده بود که ارتش این کشور تا ده سال دیگر هم آماده گی کنترل اوضاع را ندارد. او گفت: «سیاستمداران باید راه های دیگری را برای پُر کردن این خلاء پس از سال ۲۰۱۱ پیدا کنند. . . اگر از من درباره خارج کردن نیروها سوال شده بود، من به سیاستمداران می گفتم که: ارتش امریکا باید تا سال ۲۰۲۰ که ارتش عراق کاملاً آماده می شود، در این کشور بمانند.»

بنابر گزارش نشریهٔ طبی انگلیسی به نام «Lancet» تعداد کشته شده گان در عراق را حدود دونیم میلیون انسان تخمین کرده است. در سال ۲۰۰۳ که قوت‌های نظامی اشغالگر حملات وحشیانه را بالای تمام شهر های عراق انجام دادند، هیچگونه آماری از تلفات باشنده گان شهرها ثبت نگردیده است، چون دولتی وجود نداشت. بنابر نشرات نشریهٔ مذکور روزانه در حدود ۵۰۰ نفر در عراق جان خود را طی این مدت هفت سال خشونت‌ها از دست داده اند!

(مانند تشریف آوردن مجاهدین افغان (در همکاری با تعدادی از خائنین به خاک و وطن در سال ۱۹۹۲) در شهر کابل، که هر یک از احزاب جهادی بخشی از شهر کابل را در قلمرو خویش ثبت کرده و به قتل و کشتار بی رحمانهٔ هموطنان ما آگاهانه و دستوری پرداخته و از ولادت زنان با عفت افغان در حضور عام گرفته تا رقص مرده را بر مردم بی بضاعت ما روا داشتند.)

ارقامی که از جانب دولت عراق و امریکا در این مدت به نشر رسیده است، صرف شامل آن‌عده از کشته شده گان است که در جاده ها و برخورد ها در داخل شهرهای عراق کشته شده اند.

کشته شده گان سال «۲۰۰۳ و ۲۰۰۴» که دولت و قانونی در عراق نبود تا به حال اصلاً رسماً به نشر نرسیده و شامل ارقام بالایی نمی باشد.

بلی چنین بود حمله نظامی انتقامجویانه آقای بوش پسر بالای صدام حسین!

همین قوت‌های اشغالگر و صادر کننده دموکراسی از سال ۲۰۰۱ تا به حال تحت بهانه تروریزم در کشور ما خون می ریزانند، آینده های نی چندان دور نشان خواهد داد که چی دست آوردی نیروهای ناتو و دولت دست نشانده «مجاهد و مافیا» در کشور به خون خفته ما خواهد داشت؟ و مردم آن سرزمین با چی مصیبت‌های دیگری دست به گریبان خواهند بود و خواهند شد؟ و چی تعداد کشته شده ما خواهیم داشت!!!